

Brüssel, 28. september 2018
(OR. en)

12564/18

Institutsioonidevahelised
dokumendid:
2017/0251(CNS)
2017/0249(NLE)
2017/0248(CNS)

FISC 380
ECOFIN 849

MÄRKUS

Saatja: Eesistujariik

Saaja: Nõukogu

Komisjoni dok nr: 12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final
12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final
12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final

Teema:

- Ettepanek: nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ seoses käibemaksusüsteemi teatavate eeskirjade ühtlustamise ja lihtsustamisega ning võetakse kasutusele liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamise lõplik süsteem
- Ettepanek: nõukogu rakendusmäärus, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 teatavate ühendusesiseste tehingutega seotud maksuvabastuste osas
- Ettepanek: nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EL) nr 904/2010 seoses sertifitseeritud maksukohustuslasega

= Üldine lähenemisviis

I. SISSEJUHATUS

1. 4. oktoobril 2017 esitas komisjon kooskõlas komisjoni 7. aprilli 2016. aasta teatisega käibemaksu tegevuskava kohta „Ühtse ELi käibemaksuala suunas – On aeg otsustada“¹ järgmised kolm seadusandlikku ettepanekut:

¹ COM (2016) 148 final. Vt ka:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- i) ettepanek: nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ (edaspidi „käibemaksudirektiiv“) seoses käibemaksusüsteemi teatavate eeskirjade ühtlustamise ja lihtsustamisega ning võetakse kasutusele liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamise lõplik süsteem²;
- ii) ettepanek: nõukogu rakendusmäärus, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 teatavate ühendusesiseste tehingutega seotud maksuvabastuste osas,³ ning
- iii) ettepanek: nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EL) nr 904/2010 seoses sertifitseeritud maksukohustuslasega⁴.

2. Need kolm seadusandlikku ettepanekut, mis esitati vastusena nõukogu 8. novembri 2016. aasta järeldustele „Piiriüleste tehingute suhtes praegu kohaldatavate ELi käibemaksueeskirjade täiustamise kohta“, sisaldavad järgmisi praeguse süsteemi lühiajalisi parendusi (nn kiired lahendused):

- i) *call-off*-varu korda käsitlevate õigusnormide lihtsustamine ja ühtlustamine;
- ii) kliendi käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrist saab oluline tingimus ühendusesiseste kaubatarnete maksuvabastuse jaoks;
- iii) aheltehingute lihtsustamine, et suurendada õiguskindlust, ning
- iv) käibemaksuvabastuse kohaldamise eesmärgil ühendusesisese kaubaveo tõendamist käsitlevate õigusnormide ühtlustamine ja lihtsustamine.

Ennekõike tegi komisjon ettepaneku kohaldada eespool punktides i, iii ja iv osutatud lihtsustusi üksnes juhul, kui sellega on seotud sertifitseeritud maksukohustuslased (komisjoni ettepanekus määratletud uus mõiste).

² Dok 12882/17.

³ Dok 12881/17.

⁴ Dok 12880/17 (mida hiljem muudeti dokumendis 14893/17 esitatud seadusandliku ettepanekuga, lisades uude ettepanekusse (millega muudetakse määrust nr 904/2010) „sertifitseeritud maksukohustuslast“ käsitlevad sätted).

3. Nõukogu märkis oma 8. novembri 2016. aasta järelduste punktis 7, et „kõiki nende valdkondade seadusandlikke algatusi tuleks käsitleda lõpliku käibemaksusüsteemi loomiseks tehtava töö raames ning need tuleks vastavalt vajadusele rakendada järk-järgult esimese seadusandliku sammu astumisel; ning need algatused ei tohiks takistada komisjonil pidamast kinni tähtjast, mis on selle valdkonnas tehtavaks tööks ette nähtud.“⁵
4. Seetõttu arendas komisjon nendes seadusandlikes ettepanekutes edasi mõtet võtta lisaks praeguste õigusnormide kiiretele lahendustele järk-järgult kasutusele lõplik süsteem: esitati lõpliku süsteemi nn nurgakivid (vt käibemaksudirektiivi muutmist käsitleva seadusandliku ettepaneku artikkel 402), mille kohaselt maksustatakse piiriülesed tarned sihtliikmesriigis ja vastutavaks pooleks on reeglina tarnija.
5. Praegu kehtiva käibemaksudirektiivi artiklis 402 on ette nähtud, et praegune ajutine käibemaksusüsteem asendatakse lõpliku korraga, mis põhineb kaubatarnete ja teenuste osutamise päritoluliikmesriigis maksustamise põhimõttel. Ennekõike asendaks kõnealuse artikli uus sõnastus komisjoni esitatud kujul liikmesriikidevahelises kaubanduses kohaldatava ajutise käibemaksusüsteemi lõpliku korraga, mis põhineb kaubatarnete ja teenuste osutamise sihtliikmesriigis maksustamise põhimõttel.
6. Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamused esitati 14. märtsil 2018⁶ ja 3. mail 2018⁷. Euroopa Parlamendi arvamust institutsioonidevahelise dokumendi 2017/0251 (CNS) kohta ei ole veel esitatud; aramus institutsioonidevahelise dokumendi 2017/0248(CNS) kohta esitati 3. juulil 2018.

⁵ Dok 14256/16 FISC 190 ECOFIN 1023.

⁶ ELT C 237, 6.7.2018, lk 40.

⁷ ELT C 283, 10.8.2018, lk 35.

II. ÜLEVAADE OLUKORRAST

7. Läbirääkimiste käigus käibemaksu valdkonnas kiireid lahendusi pakkuva paketi üle pidasid liikmesriigid asjakohaseks ja vajalikuks, et komisjoni ettepanekute neid sätteid, mis on seotud sertifitseeritud maksukohustuslastega, arutatakse komisjoni poolt 25. mail 2018 esitatud lõpliku käibemaksusüsteemi tehnilisi üksikasju käsitlevate seadusandlike ettepanekute kontekstis. Seetõttu oli asjakohane ja vajalik minna edasi käibemaksu valdkonnas kiireid lahendusi pakkuvate komisjoni ettepanekute põhiosaga, eesmärgiga teha varajasi edusamme ja lahendada olulised probleemid käibemaksu valdkonnas, märkides samas, et ettepanekute ülejäänud osi, mis on seotud sertifitseeritud maksukohustuslastega, on vaja täiendavalt arutada lõpliku käibemaksusüsteemi üksikasju käsitlevate seadusandlike ettepanekute kontekstis.
8. Seoses komisjoni poolt välja pakutud muudatusettepanekutega käibemaksudirektiivi artikli 402 kohta, nõustusid kõik delegatsioonid ja komisjon kompromissi vaimus pärast alaliste esindajate komitee 14. juuni⁸ ja 20. juuni 2018. aasta⁹ koosolekut, et käibemaksudirektiivi artiklit 402 käsitlevad muudatusettepanekud jäetakse kompromisstekstist välja. Kõnealused arutelud toimuvad lõpliku käibemaksusüsteemi üksikasju käsitlevate seadusandlike ettepanekute kontekstis. On oluline märkida, et oma 25. mai 2016. aasta järelduste, mis käsitlevad komisjoni 2016. aasta käibemaksu tegevuskava, punktis 24 kordas nõukogu muu hulgas, et „ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 402 ette nähtud „kaubatarnete ja teenuste osutamise päritoluliikmesriigis maksustamise“ põhimõtte tuleks asendada „sihtkohaliikmesriigis maksustamise“ põhimõttega ettevõtetevahelise e-kaubanduse suhtes kohaldatavas lõplikus käibemaksusüsteemis, nagu on märgitud nõukogu 15. mai 2012. aasta järeldustes“.¹⁰

⁸ Dok 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁹ Dok 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

¹⁰ Dok 9494/16 FISC 86 ECOFIN 509, punkt 24.

III. PÕHIKÜSIMUS („Kulude jagamise mehhanism“) (*Käibemaksudirektiivi artikkel 137a; muutmisdirektiivi põhjendus 7a*)

9. Käibemaksu valdkonnas kiireid lahendusi pakkuvat paketti arutati majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 22. juuni 2018. aasta istungil, kus kõik delegatsioonid, sealhulgas komisjon, nõustasid eesistujariigi kompromisstekstiga, v.a ühe erandi puhul, milleks oli kulude jagamise mehhanismiga seotud sätted (muutva käibemaksudirektiivi artikkel 137a ja põhjendus 7a), milles täpsustatakse õigusnorme, mis käsitlevad käibemaksuvabastust sõltumatutele isikute rühmadele, kelle asukoht on ühes liikmesriigis.
10. Mõne delegatsiooni taotlusel olid artikkel 137a ja põhjendus 7a osa kompromisstekstist, mida majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu arutas 2018. aasta juunis. Kulude jagamise mehhanismi käsitlevad kavandatavad õigusnormid ei olnud siiski komisjoni ja mitme teise liikmesriigi jaoks vastuvõetavad.
11. Alaliste esindajate komitee 26. septembri 2018. aasta koosolekul pakkus eesistujariik sellele küsimusele välja järgmise kompromisslahenduse:
 - i) artikkel 137a ja põhjendus 7a jäetakse käibemaksudirektiivi muudatusettepanekute hulgast välja ning 2018. aasta juunis majandus- ja rahandusküsimuste nõukogus arutlusel olnud eesistujariigi kompromissteksti rohkem muudatusi ei tehta (kompromisstekst on esitatud käesoleva märkuse I lisas);
 - ii) komisjon ja nõukogu teevad protokolli kandmiseks ühisavalduse, mis käsitleb käibemaksuvabastust sellistele sõltumatutele isikute rühmadele, kes koondavad oma teenuseid ja jagavad kulusid oma liikmete vahel.
12. Kõik delegatsioonid toetasid kõnealust eesistujariigi ettepanekut, kuid komisjon esitas siiski reservatsiooni nõukogu ja komisjoni ühisavalduse teksti kavandi selle osa suhtes, mis puudutab vajadust selgitada sõltumatute isikute rühmade suhtes kohaldatavaid käibemaksueeskirju. Kaks delegatsiooni märkisid, et kõnealune selgitus tuleks esitada seadusandliku ettepaneku kujul.

IV. EDASISED SAMMUD

13. Eesistujariik loodab, et käesoleva märkuse II lisas toodud nõukogu ja komisjoni ühisavalduse teksti kavandi suhtes esitatud allesjäänud reservatsioonid võetakse tagasi nõukogu istungil.
 14. Seetõttu kutsutakse nõukogu üles oma eelseisval istungil:
 - lahendama käesoleva märkuse II lisas esitatud nõukogu ja komisjoni ühisavalduse teksti kavandiga seotud lahendamata küsimuse;
 - leppima kõnealuseid seadusandlikke ettepanekuid käsitleva kompromissteksti suhtes, mis on esitatud käesoleva märkuse I lisas, kokku üldise lähenemisviisi, et seadusandlike aktide eelnõud saaks pärast Euroopa Parlamendi arvamuse saamist ja õiguskeelelist viimistlemist vastu võtta, ning
 - kutsuma nõukogu peasekretariaati üles kandma avalduse kokkulepitud teksti nõukogu istungi protokollis.
-

EELNÕU

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ seoses käibemaksusüsteemi teatavate eeskirjade ühtlustamise ja lihtsustamisega [ning võetakse kasutusele] liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamise [lõplik süsteem]

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹²,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

¹¹ ELT C , , lk .

¹² ELT C , , lk .

- (1) 1967. aastal, kui nõukogu võttis oma direktiividega 67/227/EMÜ¹³ ja 67/228/EMÜ¹⁴ vastu ühise käibemaksusüsteemi, võeti kohustus kehtestada lõplik käibemaksusüsteem, mis toimib Euroopa Ühenduses samamoodi, nagu see toimiks ühes liikmesriigis. Kui liikmesriikidevahelised maksupiirid 1992. aasta lõpus kaotati, ei olnud poliitilised ja tehnilised tingimused sellise süsteemi kasutuselevõtuks veel küpsed, seetõttu kehtestati ajutine käibemaksukord. Praegu kehtiva nõukogu direktiiviga 2006/112/EÜ¹⁵ on ette nähtud nende üleminekueeskirjade asendamine lõpliku korraga.
- (2) Komisjon esitas kooskõlas oma käibemaksu tegevuskavaga¹⁶ ettepaneku, milles määratakse kindlaks liikmesriikidevahelise piiriülese ettevõtjatevahelise kaubanduse lõpliku käibemaksusüsteemi elemendid, mis tuginevad piiriüleste kaubatarnete sihtliikmesriigis maksustamise põhimõttele.
- (3) [...]

¹³ Nõukogu 11. aprilli 1967. aasta esimene direktiiv 67/227/EMÜ kumuleeruvaid käibemakse käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 71, 14.4.1967, lk 1301).

¹⁴ Nõukogu 11. aprilli 1967. aasta teine direktiiv 67/228/EMÜ käibemakse käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühise käibemaksusüsteemi struktuur ja kohaldamiskord (ELT 71, 14.4.1967, lk 1303).

¹⁵ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

¹⁶ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele käibemaksu tegevuskava kohta – „Ühtse ELi käibemaksuala suunas – On aeg otsustada“ (COM(2016) 148 (final), 7.4.2016).

- (4) Nõukogu kutsus oma 8. novembri 2016. aasta järeldustes¹⁷ komisjoni üles täiustama piiriüleste tehingute suhtes kohaldatavaid liidu käibemaksueeskirju seoses käibemaksukohustuslasena registreerimise numbril olulisusega ühendusesiseste tarnete maksuvabastuse saamisel, *call-off*-varu korraga, aheltehingutega ja veo tõendamisega ühendusesiseste tehingute maksuvabastuse eesmärgil.
- (5) Võttes arvesse seda nõudmist ja asjaolu, et liidusisese kaubanduse lõpliku käibemaksusüsteemi rakendamiseks kulub mitu aastat, on need erimeetmed, mille eesmärk on teatavat korda ettevõtjate huvides ühtlustada ja lihtsustada, asjakohased.
- (6) Mõiste „*call-off*-varu“ viitab olukorrale, kus tarnija teab juba kauba veo ajal teise liikmesriiki kauba soetaja isikut, kellele kaubad tarnitakse hiljem pärast nende saabumist sihtliikmesriiki. See loob praegu eeldatava tarne (kaupade lähteliikmesriigis) ja eeldatava ühendusesise soetamise (kaupade sihtliikmesriigis), millele järgneb „riigisisene“ tarne sihtliikmesriigis ja mille puhul on nõutav tarnija käibemaksukohustuslasena registreerimine selles liikmesriigis. Selle vältimiseks tuleks niisuguseid tehinguid, kui need toimuvad kahe maksukohustuse vahel, lugeda teatavate tingimuste korral üheks maksust vabastatud tarneks lähteliikmesriigis ja üheks ühendusesiseseks soetuseks sihtliikmesriigis.
- (7) Aheltehingud viitavad järjestikustele kaubatarnetele, mis tehakse üheainsa ühendusesise kaubaveona. Ühendusesisene kaupade liikumine tuleks seostada ainult ühe tarnega ja ainult selle tarne korral tuleks kohaldada ühendusesiseste kaubatarnete suhtes sätestatud käibemaksuvabastust. Muud tarded ahelas tuleks maksustada ja nende puhul võib olla nõutav tarnija registreerimine käibemaksukohustuslasena tarneliikmesriigis. Selleks et vältida liikmesriikides erinevate lähenemisviiside rakendamist, millega võib kaasneda topeltmaksustamine või maksustamata jätmine, ja selleks, et suurendada ettevõtjate jaoks õiguskindlust, tuleks kehtestada üldine reegel, et juhul kui teatavad tingimused on täidetud, tuleks kaupade vedu seostada tehingute ahelas üheainsa tarnega.

¹⁷ Nõukogu 8. novembri 2016. aasta järeldused piiriüleste tehingute suhtes praegu kohaldatavate ELi käibemaksueeskirjade täiustamise kohta (dok 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 9. november 2016).

(7a) [...]

- (8) Mis puudutab käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri seost ühendusesise kaubatarne maksuvabastusega, siis esitati ettepanek, et muu kui kaubaveo alguse liikmesriigi poolt kaupu soetavale isikule väljastatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri lisamine käibemaksualase teabe vahetamise süsteemi (VIES) peaks lisaks kaupade liikmesriigist välja toimetamise tingimusele muutuma maksuvabastuse kohaldamise sisuliseks eeltingimuseks, mitte jääma vormiliseks nõudeks. VIES-loetelu on oluline ka selleks, et teavitada sihtliikmesriiki kaupade olemasolust tema territooriumil ja on seetõttu tähtis element pettusevastaseks võitluseks liidus. Seetõttu peaksid liikmesriigid tagama, et kui tarnija ei täida VIES-loetellu kandmisest tulenevaid kohustusi, siis maksuvabastust ei kohaldata, välja arvatud juhul, kui tarnija tegutseb heas usus, see tähendab, kui ta saab pädevatele maksuhalduritele nõuetekohaselt põhjendada kõik puudused oma koondaruandes, milleks ta võib muu hulgas esitada temalt artikli 264 kohaselt nõutava korrektse teabe.
- (9) Kuna käesoleva direktiivi eesmärgi, milleks on käibemaksukorra parem toimimine piiriülese ettevõtjatevahelise kaubanduse korral, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

- (10) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta¹⁸ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate riiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.
- (11) Seepärast tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

- (1) Lisatakse artikkel 17a järgmises sõnastuses:

„Artikkel 17a

1. Maksukohustuslase poolt tema ettevõtte vara hulka kuuluvate kaupade teise liikmesriiki üleviimist *call-off*-varu korra alusel ei käsitata kaubatarnena tasu eest.

¹⁸ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel loetakse *call-off*-varu kord kehtivaks, kui täidetud on järgmised tingimused:
- a) kaubad lähetab või veab teise liikmesriiki maksukohustuslane või tema nimel tegutsev kolmas isik eesmärgiga tarnida kaubad seal hiljem ja pärast saabumist teisele maksukohustuslasele, kellel on õigus nende kaupade omandiõigusele vastavalt mõlema maksukohustuslase vahel kehtivale kokkuleppele;
 - b) kaupu lähetava või vedava maksukohustuslase asukoht või püsiv tegevuskoht ei ole liikmesriigis, kuhu kaubad lähetatakse või veetakse;
 - c) maksukohustuslane, kellele tarnitavad kaubad on mõeldud, on registreeritud käibemaksukohustuslasena liikmesriigis, kuhu kaubad veetakse või lähetatakse ning tema isik ja talle selles riigis väljastatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number on punktis b osutatud maksukohustuslasele lähetamise või veo alguse ajal teada;
 - d) kaupu lähetav või vedav maksukohustuslane kannab kaupade lähetamise või veo artikli 243 lõikes 3 sätestatud registrisse ning lisab artikli 262 lõikes 2 sätestatud koondaruandele kaupu soetava maksukohustuslase isikuandmed ja käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri, mis talle on väljastatud selles liikmesriigis, kuhu kaubad lähetatakse või veetakse.
3. Kui lõikes 2 sätestatud tingimused on täidetud, kohaldatakse järgmisi sätteid kaupade käsutusõiguse ülemineku ajal kõnealuse lõike punktis c osutatud maksukohustuslasele kui omanikule, tingimusel et üleminek leiab aset lõikes 4 osutatud tähtaja jooksul:

- a) artikli 138 lõike 1 kohase kaubatarne tegijana käsitatakse maksukohustuslast, kes lähetas või vedas kaubad ise või kelle nimel tegi seda kolmas isik liikmesriigis, kust kaubad lähetati või veeti;
 - b) ühendusesisese kaupade soetuse tegijana käsitatakse maksukohustuslast, kellele need kaubad tarnitakse liikmesriigis, kuhu kaubad lähetati või veeti.
4. Kui 12 kuu jooksul pärast kaupade saabumist liikmesriiki, kuhu kaubad lähetati või veeti, ei ole kaubad tarnitud maksukohustuslasele, kellele kaubad on mõeldud, nagu on osutatud lõike 2 punktis c või lõikes 6, ning ühtegi lõikes 7 kirjeldatud asjaolu ei ole esinenud, loetakse üleviimine artikli 17 tähenduses toimunuks 12-kuulise tähtaja möödumisele järgneval päeval.
5. Üleviimist ei loeta artikli 17 tähenduses toimunuks, kui on täidetud järgmised tingimused:
- a) kaupade käsutusõigus ei ole üle läinud ja need kaubad on saadetud tagasi liikmesriiki, kust kaubad lähetati või veeti, lõikes 4 osutatud tähtaja jooksul ning
 - b) kaubad lähetanud või vedanud maksukohustustlane kannab nende tagasisaatmise artikli 243 lõikes 3 sätestatud registrisse.

6. Kui lõikes 4 osutatud tähtaja jooksul asendatakse lõike 2 punktis c osutatud maksukohustuslane teise maksukohustuslasega, ei loeta üleviimist artikli 17 tähenduses toimunuks asendamise ajal, tingimusel et:
- a) kõik muud lõikes 2 osutatud kohaldatavad tingimused on täidetud ning
 - b) lõike 2 punktis b osutatud maksukohustuslane on kandnud asendamise artikli 243 lõikes 3 sätestatud registrisse.
7. Kui lõikes 4 osutatud tähtaja jooksul ei ole mõni lõigetes 2 ja 6 kindlaksmääratud tingimus enam täidetud, loetakse kaupade üleviimine artikli 17 tähenduses toimunuks ajal, kui see tingimus ei olnud enam täidetud.

Kui kaubad tarnitakse muule kui lõike 2 punktis c või lõikes 6 osutatud maksukohustuslasele, loetakse lõigetes 2 ja 6 kindlaksmääratud tingimused mittetäidetuks vahetult enne kõnealust tarnet.

Kui kaubad veetakse või lähetatakse muusse riiki kui liikmesriik, kust kaubad algselt teele pandi, loetakse lõigetes 2 ja 6 kindlaksmääratud tingimused mittetäidetuks vahetult enne kaupade teise riiki veo või lähetamise algust.

Kaupade hävimise, kaotuse või varguse korral loetakse lõigetes 2 ja 6 kindlaksmääratud tingimused mittetäidetuks alates päevast, kui kaubad tegelikult kõrvaldati või hävisid ning kui sellist päeva on võimatu kindlaks määrata, siis päevast, mil avastati nende hävimine või kaotus.

(2) Lisatakse artikkel 36a järgmises sõnastuses:

Artikkel 36a

1. Kui samu kaupu tarnitakse järjest ning neid kaupu lähetatakse või veetakse ühest liikmesriigist teise liikmesriiki otse tarneahela esimeselt tarnijalt kuni viimase kliendini, siis seostatakse lähetamine või vedu üksnes vahendajale tehtud tarnega.
2. Erandina lõikest 1 seostatakse lähetamine või vedu üksnes vahendaja tehtud tarnega, kui vahendaja on teatanud oma tarnijale käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri, mis talle on väljastatud selles liikmesriigis, kust kaubad lähetatakse või veetakse.
3. Käesoleva artikli kohaldamisel on „vahendaja“ ahelas osalev muu kui esimene tarnija, kes lähetab või veab kaupu ise või teeb seda kolmas isik tema nimel.
4. Käesoleva artikli sätteid ei kohaldata artikliga 14a hõlmatud olukordades.

(3) [...]

[...]

(4) Artikli 138 lõige 1 asendatakse järgmisega:

- „1. Liikmesriigid vabastavad käibemaksust kaubatarned, mille müüja, soetaja või nende nimel tegutsev isik lähetab või veab väljaspool enda territooriumi, kuid ühenduses asuvasse sihtkohta, kui järgmised tingimused on täidetud:
- a) kaubad tarnitakse muule maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kes sellena tegutseb, muus liikmesriigis kui kaupade lähetamise või veo alguse liikmesriik;
 - b) maksukohustustlane või mittemaksukohustuslasest juriidiline isik, kellele kaubad tarnitakse, on käibemaksukohustuslasena registreeritud muus liikmesriigis kui kaupade lähetamise või veo alguse liikmesriik ja on tarnijale esitanud oma käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri.
- 1a. Lõikes 1 ette nähtud maksuvabastust ei kohaldata juhul, kui tarnija ei ole täitnud artiklites 262 ja 263 ette nähtud kohustust esitada koondaruanne või tema poolt esitatud koondaruanne ei sisalda artiklis 264 nõutavat korrektset teavet selle tarne kohta, välja arvatud juhul, kui tarnija saab nõuetekohaselt põhjendada oma puudused pädevaid asutusi rahuldaval viisil.“

(5) Artiklisse 243 lisatakse lõige 3 järgmises sõnastuses:

„3. Iga maksukohustuslane, kes annab kaubad üle artiklis 17a osutatud *call-off*-varu korra kohaselt, peab registrit, mis võimaldab maksuhalduritel kontrollida kõnealuse artikli korrektset kohaldamist.

Iga maksukohustuslane, kellele kaubad tarnitakse artiklis 17a osutatud *call-off*-varu korra kohaselt, peab registrit nende kaupade kohta.“

(6) Artikkel 262 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 262

1. Iga käibemaksukohustuslasena registreeritud maksukohustuslane esitab koondaruandes järgmised andmed:
 - a) käibemaksukohustuslasena registreeritud soetajad, kellele ta on tarninud kaupu vastavalt artikli 138 lõikes 1 ja lõike 2 punktis c määratletud tingimustele;
 - b) käibemaksukohustuslasena registreeritud isikud, kellele ta on tarninud kaupu, mis olid talle endale tarnitud artiklis 42 nimetatud ühendusesisese soetusena;
 - c) maksukohustuslased ja käibemaksukohustuslasena registreeritud juriidilistest isikutest mittemaksukohustuslased, kellele ta on osutanud teenuseid, mis ei ole käibemaksust vabastatud liikmesriigis, kus tehing on maksustatav, ja millelt teenuse saaja peab artikli 196 kohaselt maksu tasuma.

2. Lisaks lõikes 1 osutatud teabele esitab iga maksukohustuslane teabe selle maksukohustuslase käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri kohta, kellele kaubad on mõeldud ja mis lähetatakse või veetakse *call-off*-varu korra alusel artiklis 17a sätestatud tingimuste kohaselt, ja mis tahes muudatuse kohta esitatud teabes.“

(7) [...]

(8) [...]

(9) Artiklid 403 ja 404 jäetakse välja.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2019. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates 1. jaanuarist 2020.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Nõukogu nimel

eesistuja

EELNÕU:

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 teatavate ühendusesiseste tehingutega seotud maksuvabastuste osas

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,¹⁹ eriti selle artiklit 397,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjon andis oma käibemaksu tegevuskavas²⁰ teada kavatsusest esitada ettepanek liikmesriikidevahelise piiriülese ettevõtjatevahelise kaubanduse lõpliku käibemaksusüsteemi kohta. Nõukogu palus oma 8. novembri 2016. aasta järeldustes,²¹ et komisjon esitaks vahepeal piiriüleste tehingute suhtes kohaldatavate liidu käibemaksueeskirjade teatavad täiendused, mida on muu hulgas vaja ka ühendusesiseste tehingute maksuvabastuseks.
- (2) Direktiivis 2006/112/EÜ on sätestatud rida tingimusi, mille kohaselt saab kaubatarned teatavate ühendusesiseste tehingute korral vabastada käibemaksust. Üks selline tingimus on, et kaup veetakse või lähetatakse ühest liikmesriigist teise.

¹⁹ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

²⁰ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele käibemaksu tegevuskava kohta – „Ühtse ELi käibemaksuala suunas – On aeg otsustada“ (COM(2016) 148 final, 7.4.2016).

²¹ Nõukogu 8. novembri 2016. aasta järeldused piiriüleste tehingute suhtes praegu kohaldatavate ELi käibemaksueeskirjade täiustamise kohta (dok 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 9. november 2016).

- (3) Liikmesriikide erinev lähenemisviis piiriüleste tehingute maksuvabastuse kohaldamisele on põhjutanud ettevõtjatele raskusi ja õiguslikku ebakindlust. See on vastuolus liidusese kaubanduse elavdamise ja maksupiiride kaotamise eesmärgiga. Seepärast on oluline täpsustada ja ühtlustada tingimused, mille kohaselt maksuvabastust võib kohaldada.
- (4) Kuna piiriülesed käibemaksupettused on peamiselt seotud ühendusesiseste tarnete maksuvabastusega, on vaja täpsustada teatavaid tingimusi, mille korral tuleks kaupa käsitada tarnijaliikmesriigi territooriumilt veetuna või lähetatuna.
- (5) Selleks et pakkuda praktilist lahendust ettevõtjatele ja samas ka kindlust maksuhalduritele, on rakendusmääruses (EL) nr 282/2011²² kehtestatud kaks vaidlustatavat eeldust.
- (6) *Call-off*-varu lihtsustatud korraga peaks kaasnema asjakohane andmete registreerimise kohustus, et tagada korra nõuetekohane kohaldamine.
- (7) Seepärast tuleks rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

²² Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1).

Artikkel 1

Rakendusmääruse (EL) nr 282/2011 VIII peatükile lisatakse järgmine JAGU 2a:

„JAGU 2a

Ühendusesiseste tehingutega seotud maksuvabastused

(Direktiivi 2006/112/EÜ artiklid 138–142)

Artikkel 45a

1. Direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 138 sätestatud maksuvabastuste kohaldamisel eeldatakse, et kaup on lähetatud või veetud liikmesriigist väljaspool tema territooriumi, kuid ühenduses asuvasse sihtkohta, kui on täidetud üks järgmistest tingimustest:
 - a) müüja näitab, et tema või mõni tema nimel tegutsev kolmas isik on kauba vedanud või lähetanud ja tema valduses on vähemalt kaks lõike 3 punktis a loetletud, omavahel vastuolus mitteolevat dokumenti, mille on väljastanud kaks teineteisest, müüjast ja soetajast sõltumatut osapoolt, või mis tahes üks lõike 3 punktis a osutatud dokument, mida kombineeritakse lõike 3 punktis b loetletud, vedu või lähetamist tõendava, sellega vastuolus mitteoleva dokumendiga, mille on väljastanud kaks teineteisest, müüjast ja soetajast sõltumatut osapoolt;

b) müüja valduses on järgmised dokumendid:

- i) kauba soetaja kirjalik tõend selle kohta, et kaup on veetud või lähetatud soetaja või tema nimel mõne kolmanda isiku poolt, kusjuures tõendisse on märgitud kauba sihtliikmesriik. Selles dokumendis on kirjas väljastamise kuupäev, soetaja nimi ja aadress, kauba kogus ja laad, kauba saabumise kuupäev ja koht ning veovahendi tarne korral selle identifitseerimisnumber, soetaja nimel kaupu vastuvõtva üksikisiku registreerimisnumber;
- ii) vähemalt kaks lõike 3 punktis a loetletud, omavahel vastuolus mitteolevat dokumenti, mille on väljastanud kaks teineteisest, müüjast ja soetajast sõltumatut osapoolt, või mis tahes üks lõike 3 punktis a osutatud dokument, mida kombineeritakse lõike 3 punktis b loetletud, vedu või lähetamist tõendava, sellega vastuolus mitteoleva dokumendiga, mille on väljastanud kaks teineteisest, müüjast ja soetajast sõltumatut osapoolt.

Kauba soetaja peab esitama punkti b alapunktis i osutatud kirjaliku tõendi müüjale hiljemalt tarnele järgneva kuu kümnendal päeval.

- 2. Maksuhaldur võib lõike 1 kohase eelduse ümber lükata.
- 3. Lõike 1 kohaldamisel aktsepteeritakse vedamise või lähetamise tõendina järgmisi dokumente:

- a) kauba veo või lähetamisega seotud dokumendid, nt allkirjastatud CMR-saateleht, veokiri, lennulasti arve, kauba vedaja esitatud arve;
- b) muud dokumendid:
 - i. kauba veo või lähetamisega seotud kindlustusleping või kauba veo või lähetamise eest tasumist tõendavad pangadokumendid;
 - ii. mõne ametiisiku, nt notari välja antud ametlikud dokumendid, milles on kinnitatud kauba saabumist sihtliikmesriiki;
 - iii. sihtliikmesriigis laopidaja poolt välja antud tõend, milles on kinnitatud kauba ladustamist kõnealuses liikmesriigis.

X PEATÜKK

MAKSUKOHUSTUSLASTE JA TEATAVATE MITTEMAKSUKOHUSTUSLASTE KOHUSTUSED

(DIREKTIIVI 2006/112/EÜ XI JAOTIS)

JAGU 1a

Üldised kohustused

(Artiklid 242–243)

Artikkel 54a

1. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 243 lõikes 3 osutatud register, mida peavad kõik *call-off*-varu korra kohaselt kaupu üle andvad maksukohustused, sisaldab järgmist teavet:
 - a) liikmesriik, kust kaubad lähetati või veeti ning kauba lähetamise või vedamise kuupäev;

- b) selle maksukohustuslase, kellele kaubad on mõeldud, käibemaksukohustuslasena registreerimise number, mille on väljastanud liikmesriik, kuhu kaubad lähetatakse või veetakse;
 - c) liikmesriik, kuhu kaubad lähetatakse või veetakse, laopidaja käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kaupade ladustamiskohana pärast nende saabumist kasutatava lao aadress ja kaupade lattu saabumise kuupäev;
 - d) lattu saabunud kauba väärtus, kirjeldus ja kogus;
 - e) selle maksukohustuslase käibemaksukohustuslasena registreerimise number, kes asendab punktis b osutatud isikut direktiivi 2006/112/EÜ artikli 17a lõikes 6 osutatud tingimustel;
 - f) tarnitud kauba maksustatav väärtus, kirjeldus ja kogus ning kuupäev, mil direktiivi 2006/112/EÜ artikli 17a lõike 3 punktis a osutatud kauba tarne toimus, ning ostja käibemaksukohustuslasena registreerimise number;
 - h) kauba maksustatav väärtus, kirjeldus ja kogus ning mis tahes tingimuse tekkimise kuupäev ja selle põhjus vastavalt artikli 17a lõikele 7;
 - i) tagasisaadetud kauba väärtus, kirjeldus ja kogus ning direktiivi 2006/112/EÜ artikli 17a lõikes 5 osutatud kauba tagasisaatmise kuupäev.
2. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 243 lõikes 3 osutatud register, mida peavad kõik maksukohustuslased, kellele kaubad tarnitakse *call-off*-varu korra kohaselt, sisaldab järgmist teavet:
- a) *call-off*-varu korra kohaselt kaupu üle andva maksukohustuslase käibemaksukohustuslasena registreerimise number;

- b) neile mõeldud kauba kirjeldus ja kogus;
- c) kuupäev, mil neile mõeldud kaubad lattu saabuvad;
- d) neile tarnitud kauba maksustatav väärtus, kirjeldus ja kogus ning kuupäev, mil direktiivi 2006/112/EÜ artikli 17a lõike 3 punktis b osutatud kauba ühendusesisene soetus aset leidis;
- e) kauba kirjeldus ja kogus ning kuupäev, mil kaubad eemaldati laost punktis a osutatud isiku korraldusel;
- f) hävinud või kadumaläinud kauba kirjeldus ja kogus ning eelnevalt lattu saabunud kauba hävimise, kaotuse või varguse kuupäev või kuupäev, mil avastati kauba hävimine või kaotus.

Kauba vedamise või lähetamise korral *call-off*-varu korra kohaselt laopidajale, kes ei ole maksukohustustlane, kellele tarnitavad kaubad on mõeldud, ei pea selle maksukohustustlase register sisaldama punktides c, e ja f osutatud teavet.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

EELNÕU

NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EL) nr 904/2010 seoses teabevahetusega *call-off*-varu korra nõuetekohase kohaldamise üle järelevalve teostamiseks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust²³,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²⁴,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

²³ ELT C , , lk .

²⁴ ELT C , , lk .

- (1) Selle tagamiseks, et direktiiviga 2006/112/EÜ *call-off*-varu lihtsustatud korra üle oleks võimalik teostada nõuetekohast järelevalvet, on liikmesriikide asjaomastele pädevatele asutustele vajalik automaatne juurdepääs maksukohustuslaselt selliste tehingute kohta kogutud teabele.
- (2) Võttes arvesse asjaolu, et käesolevasse määrusesse lisatud sätted tulenevad nõukogu direktiiviga [...] /EL²⁵ tehtud muudatustest, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates kõnealuste muudatuste kohaldamise kuupäevast.
- (3) Seepärast tuleks määrust (EL) nr 904/2010 vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 904/2010 muudetakse järgmiselt.

- (1) Artikli 21 lõiget 2 muudetakse järgmiselt.

- (a) Punkt c asendatakse järgmisega:

„c) punktis b osutatud kaupu tarninud või teenuseid osutanud isikute käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrid ning nende isikute käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrid, kes on esitanud direktiivi 2006/112/EÜ artikli 262 lõike 2 kohaselt teabe punktis a osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit omavate isikute kohta;“.

²⁵ Nõukogu direktiiv [...] /EL, [kuupäev], millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ seoses käibemaksusüsteemi teatavate eeskirjade ühtlustamise ja lihtsustamisega ning võetakse kasutusele liikmesriikidevahelise kaubanduse maksustamise lõplik süsteem (ELT L [...]).

(b) Punktis e asendatakse sissejuhatavad sõnad järgmistega:

„e) nende punktis b osutatud kaubatarnete ja teenuseosutamiste koguväärtus, mida iga punktis c osutatud isik on tarninud või osutanud igale isikule, kellel on käibemaksukohustuslasena registreerimise number, mille on välja andnud teine liikmesriik, ja iga isiku kohta, kes on esitanud teabe vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artikli 262 lõikele 2, tema käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja teave, mille ta on esitanud iga teise liikmesriigi välja antud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit omava isiku kohta, järgmistel tingimustel:“.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2020.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel

eesistuja

KAVAND: KOMISJONI JA NÕUKOGU ÜHISAVALDUS

„Komisjon ja nõukogu on teadlikud teatavatest käibemaksuga maksustamise erinevustest sõltumatute isikute rühmade puhul, kes koondavad oma teenuseid ja jagavad kulusid oma liikmete vahel. Nõukogu ja komisjon tunnistavad vajadust selgitada sõltumatute isikute rühmade suhtes kohaldatavaid käibemaksueeskirju.

Komisjon analüüsib kõnealust küsimust üksikasjalikult peagi käivitatava uuringu käigus, eesmärgiga esitada oma algatusõigust kasutades võimalik ettepanek.“
